

1. INTRODUCCIÓ

Des de mitjans de la dècada dels vuitanta van començar a emergir a l'escena musical de Catalunya tot un reguitzell de grups de pop-rock que cantaven en català, formats per joves i adolescents, en una època d'importants canvis polítics i socials, entre ells el resorgiment de la llengua catalana. Actualment, un cop passat l'esclat inicial, sembla que la situació s'ha anat normalitzant i, ha esdevingut una plataforma cultural relativament estable. Crec, doncs, que és un bon moment per a fer una valoració d'alguns dels aspectes que determinen aquest fenomen.

El pop-rock en català és una de les vies d'accés al món quotidià i, per tant, també ho és la llengua que s'hi empra. El català que solen utilitzar aquests grups és molt col·loquial i reproduïx parcialment la parla espontània: formes verbals d'imperatiu (dóna'm, treu-te, mou-te), defectius (tu, vosaltres, que mostra una relació directa entre artistes i públic, o sigui, entre emissor i receptor), recursos vocals diversos, interjeccions i altres mecanismes intralingüístics i interlingüístics.

L'aspecte clau d'interès d'aquest microcosmos social queda ben palès en les següents paraules de C. Feixa: «...les cultures juvenils es tradueixen en estils més o menys visibles, que integren elements heterogenis provinents de la moda, la música, l'argot, el comportament no verbal, els mass mèdia, etc.»; «...i apareix progressivament un mercat de consum de lleure adreçat específicament a aquests grups d'edat, fonamentat en un augment de la capacitat adquisitiva dels joves i centrat en despeses no essencials com els discos, els abillaments, vacances, locals de lleure, etc. La configuració d'aquest mercat fa possible la progressiva diferenciació en relació amb els gustos i la forma de diversió i la consolidació d'una consciència generacional».¹

Amb tot el material recollit podríem tractar múltiples aspectes: lèxics, fonètics, sintàctics, morfològics, rigor ortogràfic en les caràtules impreses o, fins i tot, el contingut de les cançons des d'una vessant més antropològica (ideologia, temes que hi apareixen, etc.).

Després d'haver fet una divisió d'allò que era normatiu de tot allò que no s'ajustava a la prescripció vigent, vam centrar el nostre camp d'estudi en aquesta segona vessant, la que semblava que podria aportar més informació sobre el tipus de creativitat a nivell col·loquial, sobretot pel que fa a la introducció en el lèxic de la llengua catalana elements aliens a ella i quines tendències d'evolució hi copsàvem. En aquest sentit, treballarem en termes d'interferència i calc lèxics, amb les implicacions corresponents (de productivitat, de normativa, de recursos lèxics).

---

1. *La joventut com a metàfora. Sobre les cultures juvenils*, de Carles Feixa. Premi Joventut, 1992, Generalitat de Catalunya, 1993.

Un cop destriada la part del corpus lingüístic que ens interessava, vam creure oportú analitzar-la com un bloc únic, ja que les diferències lèxiques entre les diverses comarques no eren prou significatives com per estudiar-les comparativament. Només remarcarem les divergències o coincidències entre comarques quan les considerem oportunes i, en algun grau, significatives.

El que confereix més interès a la llengua usada per aquest sector de joves (força heterogeni, per cert) és la seva condició de relleu generacional, tant des del punt de vista social, lingüístic i musical.

A nivell més personal, voldria manifestar la meva convicció que la presència d'aquest tipus de música juga (i jugarà) un paper important (encara que no decisiva) dins les franques de població més joves quant a difusió i extensió de la llengua entre els joves catalanoparlants i no catalanoparlants.

2. CRITERIS DE SELECCIÓ

2.1. *L'espai temporal: 1987-1994*

L'espai temporal a què ens referirem és des del 1987 fins al 1994, ambdós inclosos.

L'any 1987 és l'any de publicació dels primers treballs discogràfics dels grups² que van iniciar aquesta nova fornada de música pop-rock en català als anys 80 i 90 a Catalunya (tot i que, des de l'any 1985 s'havia publicat ja algun treball discogràfic aïllat). Diverses d'aquestes formacions ja estaven en funcionament abans de 1987 però, per motius de rigor i comprovabilitat, hem establert com a criteri de selecció temporal la publicació, com a mínim, d'un disc de llarga durada (LP o long-play) durant aquests vuit anys.

El període de temps triat clou el 1994, principalment amb l'objectiu de fixar una data com més recent millor.³

2.2. *Tipus de formació musical*

Com a tret comú, tots els grups escollits canten exclusivament en català (encara que, en alguns casos, puguin utilitzar, esporàdicament, una altra llengua). De totes maneres, l'etiqueta de «pop-rock en català», musicalment parlant, no respon a cap gènere musical concret, sinó que comprèn des de grups de rock dur (*hard rock*) fins a música *pop*, passant pel jazz o el *rhythm & blues* o, en molts casos, una mescla de diversos estils. Allò que tenen tots ells en comú és l'idioma en què canten. Aquest rètol, al cap i a la fi, ha permès que els responsables discogràfics poguessin crear una dinàmica publicitària i comercial homogènia i conjunta.

---

2. Quan esmentem la paraula «grup» ens referim a un «grup musical» (aquí, de pop-rock) és a dir, colla de gent, preferentment joves, que constitueixen una formació musical determinada. Aquells casos en què el mot «grup» no tingui aquesta accepció, els especificarem.

3. Calia determinar una data límit ja que el mercat discogràfic avança molt ràpidament, fet que no permet una anàlisi completament actualitzada, que *estigui al dia*.

No hem tingut en compte aquelles formacions específiques d'un estil i que, per aquest motiu, no entren (o no han entrat) generalment en els circuits de mercat ni la dinàmica comercial del moviment anomenat «rock català» o «rock en català».⁴

També hem exclòs aquelles formacions que pertanyen a unes coordenades musicals i socials diferents de les actuals (com, per exemple, aquelles que formen part del fenomen de la *Cançó*).⁵

Finalment, cal dir que no tots els grups que tractarem estan actualment en actiu. L'anàlisi que oferim correspon a una sèrie d'anys (i no pas a cap any en concret) i hi ha formacions que s'han dissolt i d'altres que han sorgit poc temps ençà.

3. CONTEXT SOCIOLÒGIC

Les dades generals sobre edat i coneixement del català a Catalunya extretes del cens de l'any 1991 ens mostren que la competència lingüística, en les seves quatre habilitats, han millorat pel que fa a aquesta llengua.

Les franges de població més joves són les primeres que de forma generalitzada estan tenint la possibilitat de conèixer, al llarg de tota l'escolarització, la llengua catalana en les quatre habilitats (entendre, parlar, llegir i escriure). Atès que la introducció del català s'implatà progressivament en el sistema educatiu a començaments dels anys vuitanta, els joves entre 10 i 14 anys i, de forma menys aprofundida, els joves entre 15 i 20 anys, haurien de conèixer de forma generalitzada la llengua catalana.

De fet, la franja d'edat de 15-19 anys és la més nombrosa de tota la població i alhora aquella que, després de la de 10 a 14 anys, té més coneixement del català (cens de població del 1991, elaborades per l'Institut Català de la Joventut de la Generalitat de Catalunya).

La població de menys de 25 anys ha rebut ja l'ensenyament en català o del català. Pràcticament la totalitat dels joves de 10 a 14 anys entenen la llengua catalana, un 89,2% la parlen, mentre un 90,9% la poden llegir i un 80,1% afirmen poder-la escriure.

Els coeficients de competència, el 1991, assoleixen els percentatges màxims en les franges d'edat de 10-14 anys (98,8%) i de 15-19 anys (98,4%) respectivament. La franja d'edat entre 10 i 24 anys tampoc no és gens desdenyable (97,1%). Són aquestes franges d'edat (i, sobretot, les dues primeres) que, majoritàriament, esdevenen el públic dels grups de pop-rock de què parlarem en aquest article. Heus aquí el motiu pel qual crec que és interessant d'estudiar aquest sector social.

El coneixement del català (comprensió) i del català parlat a la província de Barcelona sense la capital, però, és lleugerament més baix, a causa de tota una sèrie de factors i variables que no analitzarem aquí però que és important de tenir en compte (dades Reixach (1990) i dades del cens de 1991 facilitades per l'Inescat).

---

4. Ens referim a casos com Q.A.D. RAP (música *rap* «d'estudi» que no respon a cap grup musical concret i estable, sinó a un tipus de prova pilot adreçada, principalment, a discoteques) «música màquina» com ara l'elaborada per MESKMAI.

5. Tanmateix, l'etapa musical de la formació (Companyia) Elèctrica Dharma que va de l'any 1987 endavant, la tindrem en compte ja que, progressivament, han passat a formar part d'aquest bloc de nous grups de pop-rock en català, a pesar de la seva vinculació a l'anomenat «rock laietà» anterior a la dècada dels vuitanta.

El mateix 1991, però, encara percentatges importants de població de 10 a 14 anys en localitats de més de 25.000 habitants, afirmava no poder parlar català, tot i haver après aquesta llengua a l'escola (casos com Gavà, el Prat de Llobregat o Sant Adrià de Besòs).

Pel que fa al context social dels grups de pop-rock en català que tractarem i, també, dels components de cadascuna de les formacions musicals, hem de dir que és una variable que no hem «treballat», cosa que no ens ha permès conèixer els tipus de contextos lingüístics interpel·lants que hi podríem trobar ni la competència lingüística global dels grups de pop-rock i els seus membres. Esperem que, en un estudi posterior més aprofundit, aquest aspecte es tindrà en compte.

4. SITUACIÓ DELS MERCATS DEL POP-ROCK A CATALUNYA

4.1. *Descripció del panorama del mercat discogràfic en català*

El nombre de grups de pop-rock en català que hem catalogat entre els anys 1987 i 1994, els quals han editat, pel cap baix, un disc de llarga durada és de 83 (89, si tenim en compte els grups de les Illes Balears)⁶ (Annex 1).

Aquests grups estan distribuïts, per províncies, de la següent manera: 55 a Barcelona, 16 a Girona, 10 a Tarragona i 2 a Lleida⁷ (taules I i II).

Els 41 grups que hi ha a la Regió I (àrea constituïda per les comarques del Barcelonès, Baix Llobregat, Maresme, Vallès Occidental i Vallès Oriental) ja sobrepassa el número de grups de les províncies de Girona, Tarragona, Lleida i Balears juntes i representen un 49,4% (gairebé la meitat) del total de grups a tot Catalunya. D'aquestes 41 formacions de pop-rock, 18 (un 43,9% i un 74,5% respecte la província) pertanyen als límits administratius del Barcelonès.

En una visió general, de totes les comarques de la divisió territorial administrativa del Principat, 22 compten amb algun grup en el seu territori. Aquesta distribució, però, està poc «equilibrada», ja que de les 19 comarques sense «representació», 11 són de la província de Lleida; tan sols una de les dotze comarques de les províncies de Lleida té algun grup de pop-rock en català (la Noguera, amb dos grups).

Si filem més prim, veurem que de les quatre primeres comarques amb més grups, tres corresponen a la Regió I i tot seguit destaquen Osona i el Pla de l'Estany (concentrat a Banyoles).

Ara bé, cal que remarquem que si inseríssim les Illes Balears en la llista de comarques que disposen de grups de pop-rock en català, aquesta demarcació administrativa seria la cinquena comarca amb més grups d'aquest tipus de tot Catalunya i Balears.

Pel que fa al nombre de discos de llarga durada editats, la situació és similar a la que hem vist en nombre de grups. Un 45,3% del total d'elepés editats de pop-rock en català a

---

6. Fonts: discogràfiques, revistes *Musica't* (números 1-6), *Enderrock* (números 1-11), *Popular I* (especials rock català), el setmanari *El Temps* (número 359) i butlletins de discografia catalana anual dels Èxits d'or (anys 1987-1991).

7. Aquestes dades fan referència a la totalitat dels grups en els anys ja determinats. Actualment, n'hi ha 19 que ja han «deixat de funcionar», dels quals 16 són de la Regió I, 1 de Lleida i 2 de Girona. És a dir, si tractéssim els grups de pop-rock en català en actiu exclusivament a finals del 1994, trobaríem que, a la Regió I, no n'hi hauria 41, sinó 22, a Girona 14 (en comptes de 16) i la Lleida només 1 grup (en comptes de 2).

Catalunya (gairebé la meitat) correspon a grups de la Regió I i la província de Barcelona ja abarca el 62% (el 57% amb les Balears) de treballs discogràfics a tot Catalunya (taules III i IV).

Tanmateix, si observem els grups que han editat més elepés (taula V), la Regió I no és de les més afavorides; entre els 6 grups que més han editat del 1987 ençà, no n'hi ha cap de la Regió I (llevat de l'Elèctrica Dharma, creada abans del 1987). Anecdòticament, entre els grups de participants en el concert al Palau Sant Jordi de Barcelona (els quatre grups més populars del pop-rock en català –vora unes 22.000 persones de públic, el 14 de juny de 1991) no n'hi havia cap de la Regió I (que, paradoxalment, té la meitat dels grups de Catalunya).

Les empreses discogràfiques establertes a Catalunya que editen en català són, llevat d'alguns casos esporàdics, petites empreses amb el capital econòmic bastant limitat (si ho comparem amb les grans companyies multinacionals).

Hi ha 32 discogràfiques que editen (o han editat alguna vegada) pop-rock en català (taula VI). D'aquestes 32, 27 estan situades a la Regió I, principalment al Barcelonès. De les 5 discogràfiques restants, una és a les Illes Balears, una a Girona, una altra a Tarragona i les altres dues a Madrid (aquestes dues últimes, multinacionals).

Pel que fa a les 7 principals discogràfiques que editen pop-rock en català, totes 7 són de Barcelona ciutat llevat d'una del Vallès Occidental (Sabadell). És aquesta última la més prolífica en el fitxage de grups d'aquest tipus (anteriorment estava establerta a Barcelona ciutat). Les dues discogràfiques que han editat més pop-rock en català són Picap i Blau/Discmedi.

Si prenem com a nostra els dos casos més accentuats, l'única discogràfica que ha dut, com a mínim una vegada, un grup de cada província de Catalunya i de les Illes Balears ha estat PDI. Contràriament, Audiovisuals de Sarrià pràcticament ha concentrat les seves iniciatives discogràfiques a la província de Barcelona. I enmig d'aquests extrems trobem la resta de discogràfiques que porten un o dos grups de pop-rock en català els quals, gairebé sempre, pertanyen a la mateixa comarca on se situa la discogràfica (excepte AZ Records i On the rocks). En aquesta línia cal desmarcar les discogràfiques multinacionals, ja que gràcies a l'extensió territorial de la seva xarxa d'implantació estatal no els és cap obstacle la procedència geogràfica de la formació musical.

Pel que fa a l'any en què es van començar a editar aquests grups de pop-rock en català, hem de dir que, globalment, el nombre de discogràfiques que hi han intervingut ha anat augmentant progressivament i ha arribat, fins i tot, als circuits comercials de les multinacionals estrangeres (taula VII).

Les 32 discogràfiques que editen pop-rock representen un 40,5% del total de discogràfiques que editen (o han editat) música en català (79) a Catalunya entre 1987 i 1994.

5. ANÀLISI LÈXICA DE LES CANÇONS DELS GRUPS⁸

La finalitat dels tres apartats següents és detectar en quins àmbits socials apareixen interferències i quin tipus d'interferència hi veiem. També tindrem en compte, puntualment,

---

8. Per al recompte lèxic del corpus lingüístic, hem utilitzat el programa TACT (Textual Analysis Computing Tools). «Aquest programa consta de 13 subprogrames, desenvolupats per un grup d'investigadors de la Universitat de Toronto. Entre les diverses tasques que té hi ha la creació d'una base de dades textual, el marcatge del text i l'anàlisi pròpiament dita del text (buscar paraules, frases, grups de paraules, llistats ordenats alfabèticament i segons freqüència ascendent o descendent, etc.)». *Introducció a T.A.C.T. (Textual Analysis Computing Tools)* (juny, 1995), dossier explicatiu. Servei de Lexicometria de la Universitat de Barcelona. Mireu les llistes de mots tractats dins el corpus a l'annex 2.

els canvis de codi. Mirarem de veure, així, la productivitat (en termes de creativitat) del corpus lèxic escollit.

En l'apartat d'argot, en primer lloc volem confirmar el seu ús i, en segon lloc, de quin àmbit o sector social prové.

La procedència dels topònims i antropònims poden fer-nos adonar del marc de referència que tenen aquests grups i del lligam cultural que els uneix als espais geogràfics que hi apareixen.

En el darrer punt d'anàlisi, cercarem altres tipus de lèxic que s'aparta de la normativa actual i que són creats a partir d'altres factors que els esmentats aleshores. Podríem dir-ne creativitat pròpia (sense la intervenció d'elements aliens al català).

Abans de començar, però, hauríem de definir, breument, alguns dels conceptes que utilitzarem.

Per interferència seguirem la definició donada per L. Payrató:⁹ «... en sentit ampli, una interferència és un canvi lingüístic (=una innovació, una pèrdua, una substitució) que té lloc en una llengua A (o registre), i que és motivat directament per la influència d'una llengua B (o registre de la mateixa llengua)... L'origen del canvi és atribuïble a raons externes al sistema».

En algun moment emprarem el concepte de *calc*, amb la interpretació oferta, també, per L. Payrató en l'obra ja citada: «... és un tipus especial de manlleu: un manlleu de traducció, en què s'importa un model però que es realitza amb elements propis del sistema receptor, sense intentar reproduir la seqüència fònica de l'original (ex: *pedrera a cantera*)».

Si, en un principi, observem les dades quantitatives veurem que el nombre total d'ocurrències en els grups de pop-rock en català a la Regió I és de 88.516, incloses repeticions de mots. Si prescindim de les repeticions, el corpus lingüístic amb què treballarem (o sigui, el repertori lèxic estricte) és de 12.674 ocurrències diferents (un 14,34% respecte del total).

Si dividim el total d'ocurrències pel nombre de *long-plays* que té cada comarca, veurem que la comarca amb menys ocurrències diferents (i, per tant, un repertori lèxic més reduït) és el Barcelonès (amb 140 mots diferents per *elepé*).

Quant a les ocurrències no normatives,¹⁰ com a mitjana, podríem trobar vora les 15 paraules no normatives per *elepé* editat. No podem opinar si és una xifra alta o baixa, ja que no disposem de cap altre corpus d'aquestes característiques amb el qual poguem contrastar-lo (ídem amb la resta d'aspectes que tractarem). De totes maneres, si tenim en compte totes les ocurrències, no hi ha cap comarca on el nombre d'aquestes ocurrències sobrepassi el 2%.

Si observem la subdivisió d'aquestes ocurrències no normatives, podem adonar-nos que, en les xifres totals, el nombre de castellanismes (i mots estrictament en castellà) és superior als anglicismes (i mots estrictament en anglès). Aquests dos aspectes són la font distorsionadora (d'interferència lingüística) més important en la llengua catalana d'aquests grups.

L'apartat on observem els índexs numèrics totals més baixos és en les variants del català; fins i tot més baixos que en l'argot.¹¹

---

9. Lluís Payrató, *La interferència lingüística*. Curial Edicions Catalanes. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1985, Barcelona. Textos i estudis de cultura catalana, núm. 12.

10. Ens hem basat en el *Diccionari de la llengua catalana* (1993), Enciclopèdia Catalana, Barcelona, i *Diccionario de la lengua española* (1994), Ed. Espasa Calpe, Madrid.

11. Pel que fa a l'argot, m'he basat en Leon, V. (1980), *Diccionario de argot español*, Alianza Editorial, Madrid i SÁNCHEZ, A., TAIXÉS, R., i TÀSIS, R. (1991), *Argot barceloní*, Parsifal Edicions, Barcelona.

5.1. Interferències del castellà

Troben interferències del castellà a gairebé tots els principals camps semàntics.¹² L'ésser humà, els nuclis de població i la societat són els més influenciats per aquestes interferències. Especialment, adjectius i verbs. Si ho concretem, veiem que molts d'ells són de tipus urbà (*ceda, autocine, fotomatón, escaparates, antro*). Hi ha d'altres que ja tenen una certa tradició (*cruce, curva, xiringuito*). També veiem com els adjectius que defineixen alguna forma de persones (o coses), sobretot aspectes abstractes, no tangibles, no troben mot català genuí (*xungu, mamón, chupi, respingó, catxonda*). N'hi ha que compten amb més tradició (*guapas, tonta*). En els verbs, però, la interferència és major.

Hi trobem diversos termes relacionats amb accions físiques (*desmelenar-se, patejar, apes-tar, cimbrejar, bambolear, cabrejar*). D'altres més antics com *disfrutar* i *conseguir*. El cas de *tomat* és simptomàtic d'una tendència a la barreja, a l'hibridisme lingüístic, prenent, en aquest cas, un verb castellà i conjugant-lo amb una forma de participi pròpia del català.

El cas de *serdus* és semblant, tot i que aquí es pronuncia a la catalana el mot castellà.

També destaquem, aquells termes que defineixen, sovint despectivament, tipus de persones, per qüestions de classe, prestigi o inclinació social (*pijo, pavo, golfilla, pelaos*).

Els termes referits al món del treball també hi són presents (*currar, despedir, derrum-bar, montar*).

A banda d'algunes interferències aïllades a l'àmbit del vestir o el comerç, també trobem interferències provinents de marques publicitàries (*Martini, Sinsemilla, Tocata*) i altres elements com acrònims (*CNO, COOB, GTI, FM*) o del vocabulari general (*casi, algo o rato*).

Les interferències en el camp sexual són també considerables: *travestit, catxonda, cipot, golfilla, polvo*.

En derivació, trobem l'ús de sufixos del castellà, sobretot -illa i -ón (*golfilla, colilla, follón, matón, mamón, fotomatón*). En aquest punt, hem analitzat els sufixos utilitzats en tot el corpus (no només en la part no normativa) i hem pogut constatar un nombrós ús de sufixos que tenen una forma (i significat) molt pròxims als equivalents en castellà. Per exemple, entre aquells que apareixen en totes cinc comarques hi ha els sufixos -ble, -ment, -edat/itat, -afada, -ió, -or o -ció. Aquest fenomen és complementari al fet que aquells sufixos que divergeixen més (formalment com semàntica) dels del castellà són escassos o, sovint, absents. Entre els sufixos que no apareixen en cap de les cinc comarques hi ha -aire, -enca, -dís/dissa, -ívol, -oi o -iu.

Quant a les abreviacions que trobem en les lletres¹³ tenen un aspecte en comú que les peculiaritza. Ens referim a una qüestió fonètica (encara que no sigui la finalitat d'aquest article): la manca de neutralització de les vocals /e/ i /o/ àtones en la neutra i en u respectivament (*cole - col-legi-, tope, tele, hiper, progre, porno, disco -discoteca-, micro -micròfon-*), segurament per la influència de la llengua veïna.

5.2. Interferències de l'anglès

Si les classifiquem en camps semàntics, la majoria fan referència al món de la droga (*crack, spliff, yonki*) i al de la música (*reggae, punky, ska, mod, rocker, rhytmblues*,

12. Aquests camps semàntics són els definits en el *Diccionari ideològic*, d'Ernest Sabater, Ed. Barcanova, Barcelona, 1990.

13. En l'argot musical, conjunt de versos que formen una cançó, text d'un tema musical.

dance-hall). De fet aquests diversos estils de música han motivat el sorgiment de grups urbans que es defineixen per la seva tendència musical.

La influència d'aquest tipus de música s'evidencia en el lèxic utilitzat en anglès dins del discurs en català (canvi de codi), que sol pertànyer a versos estereotipats del rock tradicional (*baby, night, everybody, together, forever*).

D'altres fan referència a relacions socials o classes socials (*play-mate, yuppie*), i al món urbà (una casa de *relax*).

D'altres són més localitzats, com ara elements cinematogràfics (*xeroquis, colt -western-, zombie*) i d'altres més actuals (*look, bisnes, guiness*).

També n'hi ha que ens poden resultar familiars, més immediats, com *made in japan* (tecnologia audiovisual).

De totes maneres, cal dir que s'incorporen en el discurs sense cap modificació llevat, en algun cas, de la marca de nombre.

La llengua anglesa també la podem copsar a través de marques publicitàries de diversos productes (*Rolls -automòbil-, Jeans -roba-, Lucky Strike, Winston -tabac-*). Són elements que solen formar part de la realitat més propera i quotidiana del jovent (i no únicament del jovent, és clar). Aquest aspecte el tornarem a veure en les interferències d'altres llengües.

Els canvis de codi entre l'anglès i el català permetrien una anàlisi detallada i autònoma d'aquest article però val a dir que es concentren en dos grups (Galeria i Slips) i que és un recurs que els caracteritza, sobretot a Slips. El lèxic anglès que usen continua estant entre els tòpics dels versos del pop-rock (o funky) anglosaxó i/o americà més habitual (*everybody, darling, world, together, dance*).

De totes maneres, moltes d'aquestes interferències de l'anglès corresponen a conceptes que no existien en el nostre marc cultural (com els mots referits al western, marques publicitàries o els gèneres musicals de *rock* o el *reggae*). Aquest tipus d'interferència podria ser definida com una innovació (no pas com una substitució lèxica).

Altres interferències, com ara del tipus *look* (mirada, imatge) o *bisnes* (negoci), sí que podrien estar ocupant un espai que ja està cobert per elements de la llengua receptora.

5.3. Interferències d'altres llengües

La influència d'altres llengües és escassa si la comparem amb la de l'anglès o el castellà. Són mots que no deuen considerar-se del tot aliens a la parla quotidiana (si ho fossin, sembla poc probable que els empressin). Podem trobar-hi terminologia difosa principalment als principals mitjans de comunicació, de caire polític (*perestroïca, solidarnörsc*) i també mots característics de l'Àsia oriental, especialment bèl·lics (*harakiri, kamizake*).¹⁴

Apareixen en aquest corpus, com ja hem apuntat abans, productes relacionats, d'alguna manera, amb la joventut (o que són destinats, propagandísticament, a aquest tipus de públic) com ara motos (*Kawasaki, Suzuki*), cotxes (*Mitsubishi, Mazda*), beguda (*Voll-Damm*) o fotografia (*Fujica, Minolta*).

Igual que passava amb l'anglès, moltes d'aquestes paraules fan referència a fets o fenòmens socials que són absents en el nostre marc cultural occidental (per exemple, les citades de l'Àsia Oriental o, també, i sobretot, les marques publicitàries de productes que provenen de punts geogràfics més allunyats).

---

14. Aquests dos últims, acceptats normativament, ja.

5.4. Argot

La presència de l'argot no és aclaparadora però sí que és comuna a totes les comarques de la Regió I, i podem trobar-hi el mateix tipus de lèxic. Generalment fa referència al món de la beguda i del lleure, també atribuïts a l'actitud *passota* de sectors de joves (*cubata, bolinga, embolingar-se, birra, privar*) i a argots marginals com el món de la droga (*flipar, kelis, perica* –cocaïna–, *trip* –anglicisme «viatge»–).

El món de la delinqüència també hi és present (*pasma, macarra*). Quant a la procedència d'aquesta mena de lèxic, és difícil d'esbrinar-ho, però, en tot cas, n'hi ha que pot atribuir-se a argot barceloní (sense precisar-ne l'origen lingüístic).

Altres elements de diversa localització i procedència són *tope* (molt) *morro* (cara, atreviment, desvergonyiment), *tarro* (eufemisme de cap, ment) o *rular* (funcionar o enrotllar) i *pringar* (fastiguejar-se).

El que és destacable és que aquest lèxic argòtic és inserit en el discurs sense cap mena d'incomoditat, de manera que apareix com un element més del llenguatge habitual.

5.5. Topònims i antropònims

El recompte de topònims és el següent: 10 d'Àfrica, 10 d'Europa, 7 d'Espanya, 41 de Catalunya, 0 d'Àsia, 9 d'Amèrica del Nord i 3 d'Amèrica del Sud: 3 (el fet que hi hagi més d'una ciutat anomenada Kingston fa que desconeguem a quin país fa referència).

Respecte els topònims catalans, la gran majoria pertanyen a la província de Barcelona (31 sobre 42), sobretot Barcelona capital (*Diagonal, Vall d'Hebron*). (El nombre de topònims de Catalunya seria més fiable si no fos per una cançó concreta del grup Bars *Com el Vallès no hi ha res*).

Quant als topònims de fora de Catalunya, els més nombrosos són els d'Àfrica i Europa, seguit d'Amèrica del Nord (bàsicament EUA) i després Espanya (sense Catalunya).

Caldria destacar dues qüestions dels topònims d'Espanya. D'una banda, la majoria d'ells corresponen al País Basc. I d'altra banda, tant el nom d'Espanya com el de Catalunya surten escasses vegades (4 i 1 respectivament).

Els topònims de la resta d'Europa solen ser nom de país (*França, Polònia, Itàlia, Europa*) o capitals (*Budapest, Berlín* o *Sarajevo*). De fet, la influència de la premsa s'hi deixa notar, tant en el cas esmentat de *Sarajevo* com, també, en els topònims d'Àsia, sobretot per una raó, podríem dir-ne, d'informació general (*Hiroshima, Nagasaki, Saigon* –guerra mundial–) i Àfrica (*Eritrea, Etiòpia, Senegal*) o *Medellín* o *París-Dakar* (corsa motoritzada). Els dels Estats Units o són ciutats de renom (*Xicago, New York, Nova Orleans*) o hi surten com a referències musicals (*Avalon, Jamaica* –*Bob Marley*– *Kingston*).

En uns grups de pop-rock molt concrets trobem topònims més «exòtics», principalment de l'Àfrica (*Gizeh, Tamanraset*) o Amèrica del Sud (*Iguazú*).¹⁵

---

15. Encara que aquí no el poguem tractar, és interessant el tema de les repeticions lèxiques ja que l'oposició que ocupen dins de cançons és psicolingüísticament important. Musicalment, poden accentuar-se més unes estrofes o uns versos per damunt d'altres. Generalment, aquells versos que més efecte tenen damunt del públic són els que formen la *tornada* de la cançó.

En els casos de *Moscú* i *Magreb* podem apreciar el fenomen de la interposició: en comptes d'usar la forma catalanitzada (Moscou, Magrib), apareixen en la forma que emprà el castellà, fet que indica que han estat adaptats per mitjà d'aquesta segona llengua.

Hi ha tot tipus d'antropònims. En aquest apartat hem inclòs noms de *pila* i noms de grups o personatges famosos i/o de ficció.

Com que una anàlisi dels antropònims demanaria un espai molt més extens, ens centrarem en els altres personatges. Hi trobem noms de grups o cantants reconeguts internacionalment (generalment d'expressió anglòfona (*Buddy Guy, Elvis Costello, Steve Ray, Bob Marley*). Tan sols hi ha una única al·lusió a un grup musical català (*Umpah pah*). També trobem la influència de la premsa, per exemple, a nivell polític (l'ex-president de la URSS, *Gorvatxov*; o la peculiar diputada italiana *Cicciolina*). Més nombrosos són, però, els noms de personatges de ficció, tant d'actuals com d'antics i la majoria referents al cinema americà (*Indiana Jones, Tarzan, King Kong, Snoopy*). Els noms d'ascendència lingüística més «exòtica» (africà i d'altres) apareixen d'una manera molt puntual i concentrada en els mateixos grups que utilitzen topònims exòtics de l'Àfrica i Amèrica del Sud.

5.6. *Creativitat sense les interferències esmentades*

En aquest apartat volem incloure aspectes que s'aparten de la normativa però que no revelen, si més no directament, la interferència d'una altra llengua.

En primer lloc, podem advertir diversos canvis semàntics, l'ús d'un mot ja existent en català que és emprat amb un altre significat que el que tenia fins aleshores. Molts d'aquests canvis semàntics es podem atribuir a aquella actitud *passota* ja descrita en apartats anteriors (*al·lucinar, carro* –cotxe–, *coco* –cap–, *fantasma* –qui es vanagloria–, *tio/tia* –noi/noia–, *estar penjat* –estar sol–). D'altres paraules estan connectades al sexe (*caneló, palla mental* –ambdues són eufemismes–), a la droga (*camell* –qui distribueix o ven la droga–) i d'altres de difícil classificació (*canya* –xerinola, gresca–, *mosquejar-se* –enfadar-se–, *conyàs* –avorriment, per exemple–). Un mot que ha estat calcat directament de l'anglès és el de *nena*, com a sinònim de *baby* (mot extret del món infantil per atribuir-lo a nois/noies joves o a la persona estimada). En aquesta línia col·loquialitzant, apuntem també la presència d'exemples del conegut verb *fotre* (*enfotre's* –burlar-se–).

En segon lloc, trobem en els textos elements dialectals, principalment de tipus fonètic, com ara *aiga, aiguera, érets, istiu*.

D'altres aspectes sembla que sorgeixen de la parla popular quotidiana com ara *d'om* –dóna'm– o *dematí*, a més de certes analogies verbals del tipus *sapigut, dongui, fagis, poguer, volguer*.

Altres menes de creativitat sorgeixen de la unió de més d'una paraula (mots compostos) com, per exemple, *antimoda* o *interfamília*.

Per acabar, és destacable la forma *salvatgitat*, pel tipus de sufix que afegeix a un adjectiu que no sol realitzar el substantiu corresponent d'aquesta manera (sí que trobem, en canvi, normativament, *salvatgisme* i *salvatgia*).

6. CONCLUSIONS

1. El pes musical del pop-rock en català a la província de Barcelona és a la Regió I i gairebé la meitat de grups de pop-rock en català i de discs de llarga durada corresponen al

Barcelonès. Aquesta concentració musical no es dona en cap altra comarca i pot reflectir, indirectament, l'important pes demogràfic d'aquest espai geogràfic. Cal destacar, a més a més, la nul·la presència de grups de pop-rock en català a les comarques més septentrionals de Catalunya (com la Vall d'Aran, els dos Pallars, l'Alta Ribagorça o l'Alt Urgell) i, en general, a tota la província de Lleida (excepte dos grups a Balaguer). La resta de formacions es troba prou dispersada pel país.

2. La música pop-rock cantada en català sembla que és, fins ara, *patrimoni* de petites-mitjanes discogràfiques, d'abast comercial a Catalunya i/o Balears, que disposen d'uns mitjans relativament limitats. Sembla que l'èxit de públic i vendes de diverses formacions han fet apostar algunes multinacionals per aquesta fracció del mercat discogràfic.

3. En l'aspecte lèxic, la interferència del castellà és present en gairebé tots els camps semàntics determinats i, sobretot, es concentra en vocabulari d'àmbit urbà. Aquestes interferències són principalment de tipus adjectival i verbal (esp. en accions, actituds o aptituds morals). Juntament amb l'anglès, és la llengua que més interfereix en el lèxic d'aquests grups.

4. A partir de l'examen de la sufixació d'aquests grups de pop-rock, veiem que solen utilitzar les formes de major rendiment, aquells que són vàlides o més pròximes a totes dues llengües (català i castellà). De la mateixa manera, aquells formes més divergents, tant aparentment com semàntica, són generalment bandejades a causa del menor abast comunicatiu que poden tenir o, simplement, perquè poden semblar arcaïques o inadequades al públic al qual s'adrecen.

5. La interferència de l'anglès es concentra, fonamentalment, en el món de les drogues i la música (reflectit, en gran mesura, en els topònims i noms de grups i cantants anglofons), però també en objectes o conceptes inexistents fins a l'actualitat i que s'han introduït, a casa nostra a partir d'aquesta llengua. Podríem atribuir la interferència d'aquesta llengua a la innovació lèxica, més que no pas a la substitució lèxica (tot i que també hi ha casos d'aquesta última).

6. La influència dels *mass media* (sobretot en conceptes de caire polític i en topònims que s'han estès internacionalment per alguna raó en especial) i de la publicitat és molt clara i presenta un ventall considerable d'exemples. En aquest últim aspecte (la publicitat), hi ha formes que s'usen com si estiguessin pràcticament lexicalitzades (del tipus *cleenex*). Aquesta influència és significativa en la mesura que apareix en els tres tipus d'interferència que hem establert (castellà, anglès i altres llengües). Malgrat això, la presència d'elements d'altres llengües fora del castellà i l'anglès està localitzada en àmbits molt concrets.

7. L'escassa utilització de topònims com Espanya i Catalunya, acompanyada de la considerable presència de topònims estrangers, sembla que reflecteixi un intent de presentar una imatge despolititzada del grup. En aquest sentit, els lligams estètics i ideològics dels grups estan més a prop de la cultura (bàsicament musical) anglosaxona i nord-americana que no pas de la més propera (estatal o catalana).

8. La freqüent tendència a incloure elements pertanyents a diferents argots (marginal, passota) dins el discurs oral (i textual) dels grups sembla indicar una progressiva col·loquialització de part de lèxic argòtic.

9. Sobta que, a banda dels canvis semàntics (que no comporten, en principi, cap canvi morfològic) i algunes qüestions dialectals (més aviat de tipus fonètic), gairebé no hi hagi producció de noves unitats lèxiques en català, sobretot si tenim en compte les possibilitats de sufixació de què disposa la llengua (i ja no parlem d'argot català!). Resulta més productiva la sufixació del castellà (com hem vist anteriorment) o aquella que coincideix en ambdues llengües.

10. En general, queda patent una destacable tolerància a la barreja lèxica i, doncs, a la interferència lingüística, bon aliena a una normativa, diguem-ne, oficial (el que en C. Freixes anomenaria «la no integració en les estructures productives i reproductives establertes»). Un signe d'autoafirmació generacional i d'estratègia de major mobilitat social.

La relació entre grups i un públic format per catalanoparlants, sobretot, però, també, castellanoparlants reals i potencials, sembla dur els membres d'aquestes formacions musicals a usar una llengua com menys allunyada del castellà millor.

ANNEX I

Noms dels grups de pop-rock en català a Catalunya (amb asterisc els de les Illes Balears)

1. 080	31. FREAK & DO	61. PIRATS
2. 972	32. GALERIA	62. PIXAMANDURRIES
3. ALTA TENSÍO	33. GOSSOS	63. POPSTROC
4. ARIZONA BABY	34. GRA FORT	64. QUERCUS
5. ATZUCAC	35. GREC	65. ROCK GAÍÀ
6. AULA MAGNA	36. HDEZ. I FDEZ.	66. SALZBURG
7. B-30	37. I-6	67. SANGTRAÏT
8. BARRI BAIX	38. IGLU	68. SAU
9. BARS	39. IMPRESENTABLES	69. SITUACIÓ ADVERSA
10. BOCANEGRA	40. JA T'HO DIRÉ (*)	70. SKATALA
11. BRAMS	41. JOVIC I L'ACCIÓ	71. SLIPS
12. BUDELLAM	42. KANSATHS	72. SNORFY
13. CAP PROBLEMA	43. KARDA FASTIC	73. SOPA DE CABRA
14. CAPDETRONS	44. KITSCH	74. SÒVIETS
15. CORAGRE	45. LA FOSCA (*)	75. STIK-SUANT
16. D-CLAM	46. LA GRAN AVENTURA	76. SUI GENERIS
17. D'ESTRANQUIS	47. LA MADAM	77. TANCAT PER DEFUNCIÓ
18. DB	48. LAX'N'BUSTO	78. TAXI TAT?
19. DENE	49. MATAMALA	79. TERRATRÈMOL
20. DESPERDICIS CLINICS	50. MILERS D'AVIS	80. TOTS SANTS (*)
21. DETECTORS	51. MI-TE'LS	81. TR
22. DHARMA	52. N'GAI N'GAI	82. TRADIVÀRIUS
23. DIGIT ARTS	53. NAKKI	83. TRO
24. DOS PASSOS	54. NATS	84. UMPAH PAH
25. DR. CALYPSO	55. OCTUBRE	85. U-TÒPICS
26. DUBLE BUBLE	56. OCULTS (*)	86. WHISKY'NS CULLONS
27. ELS GANSOS	57. OSSIFAR (*)	87. WILDSIDE
28. ELS PETS	58. PÀRKING	88. XUCU-PÀ
29. FABIUS CATA	59. PERE FLIPAT	89. ZOO-IL·LÒGIC
30. FORA DELS SEMBRAT (*)	60. PG BAND	

Agraïments: al meu ex-professor Emili Boix, a l'Institut de Sociolingüística Catalana, a totes les discogràfiques, a Xavier Tudela (Musica't), a Lluís Gendrau (Enderrock), al suport tècnic (i pacient) de l'Empar Espinilla i l'Antonio (Servei de Lexicometria), a l'Àlex Romaguera i al Xevi Planas (periodistes).

ANNEX 2
Llistes de mots

Castellanismes

	1 Paseo	1 Carcamals
	1 Paso	2 Catxonda
3 Acabrona	1 Pavol	1 Chupa
2 Aparato	1 Pelaos	1 Chupi
2 Apalancar-se	1 Piju	1 Cipot
1 Apestar	1 Polvo	4 Conseguir
1 Autocine	4 Puto	2 Currar (c.of.-coloq.)
2 Bambolejar	1 Quedó	1 Derrumbar
4 Bronca	1 Quien	1 Deshauciar
3 Caer	5 Reflexar (2 d'ells «reflexats»)	2 Disfrutar
1 Cagalera	3 Resaca	2 Farra (c.of.-etim. disc.)
2 Calle	1 Seguro (social)	1 Garbo
4 Carajillo	2 Senyalar	1 Golfilla
2 Cargat	1 Siesta	1 Malles (c.of. + o.)
1 Ceda	1 Sotano	3 Mamón
1 Colilla	4 Surquen	1 Marxosa
2 Con	1 Taja	1 Matons
6 Conseguir	1 Tarro (+argot)	11 Merèngue
1 Costo	1 Tienes	1 Mermelada
1 Cruce	12 Tio (9=oncle)	1 Nòvio
1 Currar (coloq.)	1 Tocineria	1 Parabrises (parabrisa)
1 Curva	1 Tomat	1 Patada
1 Dales	1 Travesti	1 Patejar
1 Desangrar	2 Virgencita	1 Pelves
3 Descampats	8 Voy	1 Polvo
1 Desenvaina	3 Xiringuitos	1 Ratet
1 Despedir	2 Xorrejar	1 Red
1 Despreci	1 Xuleria	1 Reflexar
1 Dieron	1 Xupa	1 Reflexe
1 Dirección	1 Xups	6 Respingó
1 Disfrutar	1 Acollonat (acojonar-c.of.)	2 Ressaxosos (<ressaca-c.of.)
1 Fulano	1 Agobiada	1 Sobèrbia
1 Guita (=peles-c. of.-fam.)	11 Algo	1 Sust
1 Hace	1 Antiparres (ulleres-c.of.)	1 Testigo
1 Hatxis	2 Antro	2 Tio
5 Invadir	1 Apariències	13 Tonta
1 Marrón	1 Ardentia	2 Tontament
1 Mengano	(2 Assums)	5 Tonteries
1 Mercancía	1 Aterrissar	1 Tonto
2 Mucho	1 Borrés	1 Adivino
1 Muerto	4 Bronca	1 Algo
1 Muñeco	1 Camarar	3 Atormenta
1 Noroiental	4 Candaus	1 Cabrejar
(2 Palometa =bolet?)	1 Carajillo	1 Capó (cast. of.< fr.)

1 Carajillo	1 Plato	1 Reggae
1 Cimbrear (cimbrear) (c.of.)	1 Playas	1 Relax
1 Desmelenar-se	2 Poder	2 Released
3 Despedir	1 Probado	1 Right
1 Disfrutar	1 Puedo	1 Rub-a-dub-style
1 Escaparates	1 Quiero	2 Shall
1 Ese	1 Serdus	9 She
1 Farra (c.of.-etim. disc.)	1 Soy	1 Shubi-duà
2 Follón	1 Su	1 Side
27 Fotomatón	1 Tener	3 Ska
1 Mamón	1 Tierra	1 Skankin
3 Montes (montar)	2 Tio	1 Spliff
1 Muecí [muetzi]	1 Todo	6 Stay
2 Patada	2 Ultrasur	20 The
1 Rebeldía	1 Venido	1 Together
1 Repent	1 Vienen	2 Too
2 Resquici	1 Xungus	1 Unite
1 Tinglado	2 Ya	6 Was
2 Tonta	2 Yo	2 We
1 Tontería		1 Weepin' n' wailin
1 Ahora	<i>Anglicismes</i>	1 Whilst
1 Algo	1 Baby	1 White
1 Alrededor	5 Backlina	6 With
1 Apretar (gallet)	1 Black	2 World
1 Apretar (pensament)	10 Carry on	2 Ye
1 Arriba	3 Crack	1 Yonki
1 Así	1 Dance-hall	1 You're
1 Avalancha	2 Drink	1 Darling
1 Bailado	2 Ever	2 Made
1 Bañar	1 Everybody	2 In
1 Bronca	5 Fidelity	1 Japan
1 Chicas	2 Forever	4 Relax
1 Cuando	1 Guinness	2 Yuppie
1 Dinosauris	5 High	1 Zombie
1 Disfrutar	1 If	1 Bisnes
1 Ellos	18 In	2 Mod
1 Este	5 Is	2 Punk
1 Esto	1 Jammin	1 Röcker
1 Guapas	25 Jeans	2 Colt
1 Hombre	3 Killer	2 Graffiti
1 Hoy	1 Much	3 Need
1 Je	17 Night	1 Rythm' n' blues
1 Llegan	1 No mans land	28 Sunglasses
1 Mejor	1 Oink-star	2 Xeroquies
1 Mundo	1 Other	
1 P'aquí	1 Play-mate	<i>Altres llengües</i>
1 Paves	1 Punky	2 Cthulhú

1 Kumbayàs	3 Al-lucine (pron.)	1 Mobay
1 Lamé (fr.)	3 Barra (de bar)	2 Montego Bay
1 Nyarlatoteph	1 Caneló (eufemisme)	1 Montjuïc
1 R'iyeh	4 Carro (cotxe)	2 Moscu [Moscou]
5 Shubb Nigurath Nyarlatoteph	1 Conyàs	2 Nova York
1 Wanna juju	3 Palla (mental)	3 Nova Orleans
7 Yogh Sototh	1 Penjat (estar)	1 Pallars
3 Assassinato	3 Tia	1 Paquistan
3 Morto	1 Camell	1 Pirineu
3 Pringatto	5 Canya	1 Polònia
1 Appetit (fr.)	4 Carro	1 Pop Place
1 Aykido	7 Demés	1 Sant Andreu
1 Du (fr.)	1 Mono	1 Sarajevo
1 Jour (fr.)	24 Nena	1 Senegal
1 Sayonara	12 Penjat (sol)	1 Trench Town
2 Voieur (fr.)	1 Pilota (testicle)	1 Victòria
6 Arrivedercci (it.)	8 Tia	2 Xicago
1 Cashba	1 Volats (ulls)	1 Calella
1 Ganja (marihuana)		1 Gizeh
1 Gaztetxe (basc)	<i>Topònims</i>	1 Granollers
2 Inna	12 Àfrica	3 Iguazú
9 Mater (llatí)	1 Adoain	19 Madrid
1 Menaige a trois (fr.)	1 Avalon	1 Mataró
4 Om-namah-shivaya (sànskrit)	1 Balaguer	1 Níger
2 Perestroica (rus)	31 Barcelona	6 Orient
2 Rastra (Jamaica)	1 Berlín	1 Parpents
1 Restafarisme (Jamaica-tb. Webster's)	1 Bilbao	1 Tamanrasset
1 Solidarnörs (rus)	2 Budapest	1 Texas
1 Tablier (fr.)	1 Carib	1 Catalunya
16 Tandra (sànskrit)	1 Constantinobla	1 Empordà
1 In vitro (llatí)	1 Diagonal	4 Espanya
	1 Eritrea	1 Martorell
<i>Canvis semàntics</i>	1 Etiòpia	1 Sevilla
3 Barra (de bar)	1 Europa	1 Vall d'Aran
1 Calentona	1 Firenze	1 Barberà
1 Canya	1 França	3 Cadaqués
2 Carro (cotxe)	1 Vall d'Hebron	1 Cardedeu
3 Coco (cap)	1 Hongria	1 Castellar
2 Fantasma (piju, p.e.)	2 Itaca	1 Castellterçol
1 Mosquejar-se	1 Itàlia	1 Cerdanyola
9 Nòvia (?)	1 Jai Alai	1 Sant Feliu de Codines
3 Tia	3 Jamaica	1 Sant Cugat
5 Tira (?)	4 (La) Jonquera	2 Diagonal
1 Barra (de bar)	2 Kingston	1 Figueres
2 Nena (no infant)	1 Manhattan	1 Granollers
1 Penjada	1 Medellín	1 Hiroshima
	1 Melilla	1 Japó

1 Monistrol
2 Montserrat
1 Nagasaki
1 Osaka
11 Papiol
1 Palau de Plegamans
1 Sant Quirze
1 Rellinars
1 Ripollet
1 Sabaell
1 Saigon
1 Sant Llorenç
1 Setmenat
1 Terrassa
2 Tòquio
32 Vallès

Noms propis

1 Amarcord (film de Fellini)
1 Andy Capp
3 Joe Arroyo
1 Bertolt Brecht
1 Bloodvessel Buster
1 Bob Marley
1 Buddy Guy
1 Capità Haddock
2 Carne
2 Carmesina
1 Rafael de Casanoves
1 Cicciolina
1 Dharma
2 Diafebus
1 Dread Lloks
1 Estefania
1 Eva
1 Fatty Masters
5 Felip Quint
1 Franco
1 Frans
1 Gato Viudo
1 Gorvatxev
1 Henry Costello
2 Inch Alà
2 Indiana Jones
1 Jack Kerouac
6 Jamie
1 Jimmy Jazz

2 Joan Serra
1 Jordi
1 Sant Jordi
1 Josep
2 Júlia
2 King Kong
1 Llucifer
9 Manel
31 Manolo
2 Marcus Garvey
1 Mario
3 Matamala
2 Miquel
7 Montse
1 Montserrat
1 Natty Dread
19 Vatzlav Nijinsky
2 Pandora
4 Panzer
1 Pasqual
1 Peroni
1 Pirats
1 Pol
2 Sam
2 Sandinista
Skatalà
2 Stella Artois
2 Steve Waiter
1 Stevie Ray
1 Stones
10 Tirant
5 Tirant lo Blanc
1 Toaster
1 Toots & The Mayals
1 (ràdio) Trap
1 Umpah pah
1 Vargas de Heredia
1 Villarroel
1 Waitzing Mathilda
19 Lola
7 Lupe Dalí
12 Meiga
13 Natàlia
10 Ramon
1 Shoopy
2 Vicki
9 Capdetrons

4 Catalineta
4 Catalina
6 Eva
5 Ho-txi-min
1 Jehovà
1 Johnny
1 Johnny Napalm
1 Johnny Texas
2 Ken
1 Kung Fu
2 Burt Lancaster
1 Gastel-lo
1 Johnny Punk
16 Lucci
4 Narcís Serra
1 Prizzy
2 Runga
3 Tony
10 Vaporetti
2 Igor
34 Judit
1 Kabboni
8 Kano
1 KGB
1 Kijuju
5 Mac
2 Mahoma
6 Maria
1 Motorhead
11 N'Gai N'Gai
1 Octavi
1 Pepito Grillo
2 Pol
4 Raquel
1 Sebes
2 Tarzan
8 Zínde

Marques publicitàries

2 Araldit
1 CNO
1 COOB
1 DAMM
1 Fm
1 Ibèria
1 Luchy
1 Luchy Strike

1 Mazda	3 Nano	1 Peli (dim)
1 Pls	1 Sapigut	1 Polis (dim)
1 Savanah	1 Aiguera	2 Travesti (dim)
2 Sinsemilla	1 Antimoda	
1 Via Fora	7 Boixos	<i>Mots no classificats</i>
1 Voll-Damm	2 Érets	1 Gansa
1 Bic	2 Enfotre's	2 Guai
1 Camperes	1 Salvatgitat	1 Trallat
2 Damm		2 Trunyar
1 Dior	<i>Argot (*bcn.)</i>	
1 Rolls	8 Cubata	<i>Interjeccions</i>
1 Tocata	2 Flipar (passotes)	18 Ah
4 Dixidrina	1 Kelis (marginat)	13 Aaaah
1 Fujica	1 Macarra	13 ai
1 GTI	1 Pringar	4 Au
1 Kawasaki	1 Pasma (argot marginal)	4 Bambola
2 Martini	3 Pringat	15 Eh
1 Minolta	1 Cubata *cubalibre (passotes)	4 Ei
1 Mitsubishi	1 Flipar	2 Hey
1 Suzuki	1 Manguis (argot marginal)	46 Oh
1 Winston	1 Morro	1 Potaropora
	2 Tarro (+ cast. of.)	40 Turu
<i>Diminutius</i>	1 Tope	10 Tururú
1 Anfes (dim)	5 Birra *(it.)	3 Uah
3 Boli (dim)	4 Bolinga*	1 Uh
1 Cole (dim)	1 Cubata (passotes)	[63 zzz]
1 Mani (dim)	1 Embolingat*	1 Ei
1 Barça (dim)	3 Pasma	3 Oh
4 Neura (dim)	5 Perica* (cocaïna)	2 Ah
3 Ninets (dim)	1 Pringar	2 A-ah-ahh
1 Peli (dim)	1 Priva (la)	1 A-ah-humm
2 Poli (dim) (+ argot)	4 Privar	7 Ai
1 Porno (dim)	1 Rular	13 Eh
1 Progre (dim) (+ argot)	1 Trip	19 Ei
		13 Hoo
<i>No normatiu català</i>	<i>Abreviacions</i>	8 Hu
1 Aiga	2 Disco (dim)	8 Lo
1 Dom	1 Hiper (dim)	12 Ma
2 Dongui	1 Micro (dim)	1 Oé
1 Fagis	1 Morbo (dim)	33 Oh
1 Poguer	1 Poli (dim)	23 Uh
1 Volguer	1 Tekis (dim)	6 Uoouh
1 Dematí	2 Tele (dim)	12 Uumm
1 Érets	1 Barça (dim)	72 Yeh
1 Interfamília	1 Poli (la) (dim)	
1 Istiu	1 Primi (la) (dim)	
1 Lluentines	1 Tele (dim)	

1. EL COSMOS, L'ESPAI, LA TERRA

Expressions adverbials (1.12):

Verbs (1.13): reflexar +

2. ACCIDENTS GEOGRÀFICS

Fenòmens de la natura (2.8): reflexe, avalanxa

Verbs (2.13): xorrejear

3. LA NATURA (ELS ANIMALS)

4. EL MENJAR

Postres i làctics (4.12): mermelada

Líquids (4.14): carajillo ++, xups

5. L'ÉSSER HUMÀ

(El cos humà)

Aparell reproductor (5.5): cipot, aparato

Adjectius relacionats amb el cos i les coses (5.14): gruapas, xungus, acollonant, chupi, puto, respingó

Verbs accions físiques (5.16): apalancar-se, apear, cagalera, polvo, senyalar, patejar, desmelenar-se, apretar +, bambolegar, cimbrejar, despedir (olor), tomat (pres, de prendre: aquesta nit no sé què he tomat).

Manifestacions del cos (5.18): polvo

Sentits, estats, conceptes (5.19): siseta, garbo, apariències

(La salut)

Mals, malalties, estats (5.20): ressaca

Conceptes i llocs relacionats amb la salut (5.23): costo, hatxís

Adjectius, estats del cos, etc. (5.24): ressacosos

Verbs relacionats amb la salut (5.25): desangrar

(L'esperit humà)

Maneres de ser, estats-adjectius (5.26): mamón +, marxosa, pelmes, tonta +, tontament, tonteries +, tonto, ardenta, catxonda, carcamals

Estat d'ànim (5.27): agobiada

Sentiments, actituds (5.29): sobèrbia, rebeldia, xuleria

Productes de l'esperit (5.30): despreci, sust

Verbs (5.32): conseguir +, disfrutar +++, cabrejar, acabronar, atormentar

6. NUCLIS DE POBLACIÓ

Vies, indrets, conceptes (6.3): cruce, curva descampats

Elements urbans (6.4): ceda, autocine, antro, fotomatón, escaparatés

Botigues i parades d'alimentació (6.8): tocineria, xiringuitos

Persones (6.14): camarer, muecî

L'automòbil (6.16): parabrisas, capó

Verbs relacionats amb transport i viatgers (6.18): aterrrissar

La navegació (6.21): tinglado

7. LA CASA

Parts i materials (7.2): candaus, resquici (humà)

Verbs (7.6): Desahuciar

8. EL VESTIT

Objectes d'ús personal, complements (8.3): colilla, xupa +, malles, antiparres

9. LA SOCIETAT

Persones de la família (9.1): tio (oncle), nòvio

Persones (9.8): pijo, pavo, paves, tio ++, travesti, golfilla, pelaos

Adjectius (9.9): serdus

Verbs relacionats amb l'educació (9.14): borrar

Conceptes relacionats amb l'ensenyament (9.15.1): bronca ++

10. EL MÓN DEL TREBALL

Pesca (10.31): red

Verbs de la navegació (10.32): surquen

Verbs en general (10.33): montes (muntres), currar +, despedir, derrumbar, cargat

11. INFORMACIÓ I ADMINISTRACIÓ

Adjectius (11.15): follón

12. ECONOMIA, COMERÇ, BANCA

Documents, monedes (12.3): guita

Actes i conceptes (12.4): mercancia, seguro (social)

13. ARTS, ESPECTACLES, ESPORTS I LLEURE

Festes i celebracions (13.12): farra +

Verbs d'espectacles (13.15): adivinar

Conceptes d'esports (13.19): patada +, ultrasur

14. GUERRA

Càrrecs, persones: marrón (+ color), matons

Verbs (14.12): invadir, desenvainar

15. QUANTITATIS I NUMERALS

Quantitatius i indefinits (15.3): casi

Expressions de quantitat i de grau (15.4): algo ++

16. LOCATIUS I TEMPORALS

Expressions de lloc (16.1): alrededor

Expressions de temps (16.2): ratet